

वर्जकः-र्जिका, वर्जकः-र्जिका, विवर्जिषकः-षिका, वरीवृजकः-जिका ;
 वर्जिता-त्री, वर्जयिता-त्री, विवर्जिषिता-त्री, वरीवृजिता-त्री ;
¹वृजन्-ती, वर्जयन्-न्ती, विवर्जिषन्-न्ती ; —
 इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिकगर्जतिवत् (422) ज्ञेयानि । ²वृक्तः, ^A
³प्रवर्ग्यम्, ⁴वर्जित्वा, ⁵वृजिनम्, वर्णः, ⁶इत्यादिकानि रूपाण्यधिकान्यत्रेति विशेषः ।

(1625) “ वृजी वर्जने ” (X-चुरादिः-1813. सक. सेट्. उभ.)

आधृषीयः । तेन णिज्विकल्पः ।

‘—त्यागे’ इति काशकृत्स्नवोपदेवौ ।

वर्जकः-र्जिका, विवर्जयिषकः-षिका ; वर्जकः-र्जिका, विवर्जिषकः-षिका,
 वरीवृजकः-जिका ;
 वर्जयिता-त्री, विवर्जयिषिता-त्री, वर्जिता-त्री, विवर्जिषिता-त्री, वरीवृजिता-त्री ;
 इत्यादिकानि रूपाणि ण्यन्ते । ण्यन्तप्रकृतिकसन्तते तु चौरादिकछर्दयतिवत्
 (574) ज्ञेयानि । शुद्ध-तत्प्रकृतिकसन्तते यङन्ते च सर्वाणि रूपाणि भौवादिक-
 गर्जतिवत् (422) बोध्यानि । ^Bअपवृक्तः ।

(1626) “ वृज् वरणे ” (V-स्वादिः-1254. सक. सेट्. उभ.)

‘ भक्तौ वृणीते वरणे वृणोति वृणुते वृजः ।

वृज आवरणे वा णौ वारयेद् वरते वरेत् ॥ ’ (श्लो. 32) इति देवः ।

‘ वरणे—आवरणे ’ इति काशकृत्स्नः । ‘ वरणम् स्वीकारश्च्छादनं वा ’ इति
 धा. का. व्याख्या (2-68) ।

1. शतरि, विकरणप्रत्ययस्य शपः ‘ रुधादिभ्यः शन्म् ’ (1-3-78) इति शन्मि ‘ शन्सोर-
 लोपः ’ (6-4-111) इत्यकारलोपे, अनुस्वारपरसवर्णयोः कृतयोः णत्वे च रूपमेवम् ।

2. ईदित्वात् ‘ श्रीदितो निष्ठायाम् ’ (7-2-14) इति निष्ठायामिडागमनिषेधः ।

3. ण्यति, ‘ चजोः कु णिण्यतोः ’ (7-3-52) इति कुत्वम् ।

4. ‘ न क्त्वा सेट् ’ (1-2-18) इति कित्त्वनिषेधाद् गुणः ।

5. ‘ वृजेः किच्च ’ (द. उ. 5-13) इति इनच्प्रत्ययः किच्च भवति । कित्त्वान्न गुणः ।
 वृज्यते वृणस्ति वा वृजिनम्=पापम् ।

6. वृणोति त्रियने वाऽसौ इति वर्णः=श्वेतादिगुणसंज्ञा, ब्राह्मणादीनां वा । औणादिके
 (द. उ. 8-46) नचप्रत्यये णत्वे च रूपम् ।

A. ‘ संतकतनद्धवसनाः परिवेगवृक्ताः.....॥ ’ धा. का. 3-3

B. ‘स्वैर्यं सुदूरमपवृक्तवृत्तिप्रभावः ॥ ’ धा. का. 3-48